

XXII.

1586

ORATIO

R. P. F. NICOLAI

LORINI FLORENTINI

SAC. ORD. PRÆDicatorVM,

In Romana Prouincia Lectoris, ac
Prædicatoris generalis.

*Habita in Cappella Summi Pont.
Sixti Papa Quinti.*

In prima Dominica Aduentus
Domini 1585:

Roma, apud Hæredes Antonij Bladij Impressores
Camerales 1586.

I
10
D

ORATIO

R. P. NICOLAI

LORINI LORINTINI

220 OLD LAMINATED

in Roman P. in the

the Roman P. in the

the Roman P. in the

the Roman P. in the

the Roman P. in the

the Roman P. in the

the Roman P. in the

V PLEX, singularium virtutum stimu-
lus hodierna die populo Christiano
proponitur (Pater Beatissime) vt quo-
niam hic non habemus Ciuitatem per
manentem, sed futuram inquirimus ge-

minis alis iussu timoris, & amoris ad Beatorum con-
tubernium ex hoc miserrimo exilio euolemus. Amor
quasi magnetis, tacita vi ad se se allicit, Timora rebus
abiectis, & caducis auocat, ad celestes traducit. Dupli-
ci Dei aduentu animus excitatur; Nam quia sic Deus
dilexit mundum, vt filium suum vnigenitum daret, ad
amorem eius incēdimur, quia formidabilis nouissimi
Iudicii memoria recensetur, ita perhorrescimus, vt
tamen ad eius clementiam confugiamus. Nunquam
enim gemina iustitiæ munia, declinando malum, bo-
numq; continuo sectādo amplecteremur; nisi timor,
atque amor Dei iugiter nos ad vtrumque incitaret,
Timorem incutit Christus cum dicit; erunt signa in
Sole, Luna, & Stellis & in terris pressura gentium. Re-
uocat nos ad amorem diuinus Apostolus; Cum salu-
tem nostram viciniorem esse, quam cum credidimus
asseuerat. Timorem ingerit tuba illa argentea Moy-
sis iussu, fabrefacta; quæ terribili sonitu Dei populum
horribiliter vocabat ad pugnam Iudicii. Amorem al-
tera suggerit, quæ ad Tabernaculū testimonii hoc est
ad prætepe Christi concitis gressibus nos inuitare non
desistebat. Dormiremus vtinā inter medios clericos Da-
uide simul sãcto Bernardoq; hortāte terminos scilicet
Incarnationis, ac iudicii ruminantes in cordibus no-
stris quantum in priori præstiterit, quantum promisc-
rit in secundo. Hi sunt illi dies, de quibus locutus est
Dominus dicens: Dies prima erit vobis sancta atque
solemnis, & dies septima, eadem solemnitate venera-
bilis, nihil operis facietis in eis. Quid autem obsecro

Heb. 13. 6

Ioan. 3. 5

Luc. 21

Num. 10. 4

Psal. 67

D. Bern.
Serm 4. in
Aduentu.

Exo. 12. 4

per has dies nisi Incarnationis, & iudicij sancti patres intellexerunt? O dies, & dies nouissima & prima, prima & nouissima veri amoris, sanctiq; timoris optimi genitores. Non ne desperationis totius aculeum prior, temeritatisq; vniuersæ speciem altera miro modo, propulsat? Priorem diem exhibet Apostolus dicens: Nox processit dies autem appropinquauit; posteriorem Euangelista recenset, qui quâquam de die illa quonam temporis articulo sit euentura scire neminem asseueret; eam tamen omnino affuturam affirmat dicens. Et erunt signa, & tunc videbunt filium hominis venientem in nubem cum potestate magna. Dies profecto verbum in carne positum, dies ipsemet in nube iudex adueniens. Sicuti namque quædam diei portiones existunt quæ cum ab aurora, ac vespere minime distent, instabilitate, ac varia vicissitudine referte sunt, quæ vero ipsi Meridianæ luci adhærent firmitatem non modicam nanciscuntur, ita et in Salvatore nostro natura illa quam a nobis assumpsit ærumnis, ac varijs discrimini bus, fuit obnoxia, quam vero ad nos deportauit malorum omnium, expertem fuisse nullus est qui ignoret. Dies verbum carne circumdatum Beato etiam Fulgentio teste, qui dixit: Vnus quidem dies æternitatis simul pater, & filius a nobis agnoscitur, filius vero paulominus ab angelis minoratus in die factus est hominum, qui coæternus, & coequalis patri dies. Sanctorum semper est angelorum. Iuxta illud Abraham exultauit vt videret diem meum vidit, & gaudis. At nullus etiam ignorat sedentem Christum in sede Maiestatis sue venientemq; in nube diem appellari. Diem tamen iræ, furoris, caliginis, ultionis, vindictæ: Dies de qua dixit Propheta: & erit dies vna nota Domino, quæ neque nox, neque dies erit; eo quia dierum omnium, ac noctium vicissitudines propulsabat,

Rom. 13

Luc. 21

In Sermo.
Natiuita.
Dei.

Ioan. 8.

Isa. 14

bat, postea quàm tempus vltra non erit. Verum enim- *Apost. 10*
 uero duo isti dies amoris, timorisq; præcipui parentes
 proprio gaudent Lucifero, Aurora, Indicio signis. Vti
 namq; lucidissimi dies claram rutilantemque aurora,
 tenebrofi vero obscurum, caligine, ac nimbis inuolu-
 tum matutinum vt plurimum sortiuntur, hoc eodẽ
 pacto, Incarnationis clarissimum diem lucidaprophẽ-
 tarum oracula suaues Vatum diuinationes, ac fulgẽtis-
 simi Gabrielis descensus, præcessit (fuit namque san-
 cto Bernardo asserente quadam huius diei aurora,
 ex quo Sol iustitiæ per Gabrielem Arcangelum nun-
 ciatus est, tertis) ita vt merito atq; optimo iure de ea at-
 testetur Apostolus: Nox præcessit dies autẽ appropin- *S. Bern. in*
 quauit. Iudicii diem horribilis signorũ & pressurarũ *Cant. Ser.*
 vniuersitas, vt turbulẽtissimum gallicinum anteibit, *33.*
 dicente Domino: Erant signa in Sole, & Luna & Stel-
 lis. Quocirca vt in vtrunque aduentum parati simus,
 par est vt timorem hunc & amorem amplectamur, vt
 hisce aptissimis alis ei occurramus qui modo aduenit
 vt agnus mansuetus, & aduenit, vt Leo terribilis. hisce
 stimulis omnes in rectam viam inducamus, amore fi-
 lios, timore inimicos, illo bonos, hoc malos, illo fide-
 les, hoc hæreticos concutiamus. Nam vt Dei præscri-
 pto in templi basibus species hominis, & Leonis figu- *3. Reg. 7*
 ra erat expressa, ita hæc Ecclesiæ petra contra quam *Matt. 16. c*
 portę inferi non præualebunt amore & timore fulcia-
 tur. Hinc enim illa diuina vox in auribus nostris circũ-
 sonat, his autem fieri incipientibus respicite, & leuate
 capita vestra. Inde Apostolus inclamat, abiiciamus
 opera tenebrarum, & induamur arma lucis sicut in
 die honeste ambulemus. Quæ cum animo euolueret
 Beatus Ambrosius in illa verba prolapsus est. Annũcia-
 mus ergo vobis Regni cælestis gaudium, & minime
 corda vestra motu quodam alacritatis exultant, prædi-
 camus

S. Ambro. camus triste iudicium; & sensus vestri ad poeniten-
Serm. 80. tiam in lachrymas non prorumpunt; Infidelitatis er-
go genus est in diuinis rebus nec gaudere prosperis,
LUC. 7 nec flere contrariis: cum vox Dei intonet: cantau-
mus vobis; & non saltastis, lamentauimus & non plo-
rastis, quem enim non moueant vagientis paruuli
lachrymae ad amorem, plorat namq; o Sponsa in
praesepio Infans, plorat non sui, sed tui gratia, tua non
sua crimina, tuam ingratitude tam sepe, tam fre-
quenter, Iterum, iterumq; repetitam, & non vagiet? &
non plorabit? Quem ergo non moueant, dicebam va-
gientis pueri lachrymae ad amorem? Quem non per-
terrefaciat irati iudicis aspectus pertimescendus? Ideo
Deut. 24 ut vitare deberemus monemur Deuteronomio; Non
accipies loco pignoris superiorem, & inferiorem molam,
quia animam suam pauper apposui tibi. Lapide igitur
Dan. 2. 6 timoris superbiae statuam perfringamus, amoris igne
altare cordis incendamus, sic fiet ut perfecta charitas
1. Ioan. 4 foras tandem mittat timorem. Amen.

